

Nói láo

Có một anh hay nói láo. Những chuyện anh ta bịa ra khéo đến nỗi nhiều người dù biết tính anh ta, vậy mà vẫn mắc lừa

Tiếng đồn lan khắp vùng rồi đến tai quan. Quan đòi anh ta đến, chỉ vào chông tiên và một cây roi song to tướng để trên bàn:

- Mi lừa nhiều người. Giỏi lắm! Vậy bây giờ thử: nếu lừa được ta, ta thưởng ba mươi quan; không thì “ăn” ba mươi cây roi song kia.

Anh nói láo gãi đầu gãi tai, bảm:

- Lạy quan lớn! Bấy lâu nay con mắc tiếng oan, con có nói láo lừa ai đâu! Chẳng qua con có ông tăng tổ đời xưa đi Sứ bên Tàu, đem về được bộ sách nói toàn chuyện lạ, con xem thấy hay hay, đem kể lại, nhưng chẳng ai tin, cứ bảo rằng con nói láo...

Quan trố mắt, bảo:

- Thế à? Vậy mau về mang bộ sách ấy đến ta xem thử!

- Trăm lạy quan lớn... Ngài xá tội! Con làm gì có bộ sách nào đâu! Con nói láo đấy ạ!

Truyện trên gợi ra mấy ý: - Người nói láo rất khéo miệng - Tật nói láo tràn lan mọi nơi mọi lúc – Thiên hạ mất ý thức về tội nói láo.

Khéo nói ở chỗ: người nói láo: - “có duyên ăn nói”: (khéo dụng từ, dụng câu, tạo lực cho lời nói bằng văn vẻ, gãy gọn và ý tứ) – giỏi dựng chuyện - giáo hoạt tạo niềm tin. Những người nói láo đều giống nhau những điểm đó, khác nhau ở mức độ. Lão tử đúc kết: “Lời nói chân thật thì không hoa mỹ, lời nói hoa mỹ thì không chân thật”. Bởi cứ xét “*thiện nhân bất biện, biện nhân bất thiện*” (người lành không biện bạch, kẻ biện bạch không lành). ...

Tật nói láo tràn lan từ đường phố quán chợ vào gia đình, trường học, lễ tiệc nghị đàn, lẫn mọi chốn thâm nghiêm; internet càng cho tật nói láo bùng phát tựa đại dịch, vì “*mala herba cito crescit*” (cỏ dại thì nhanh phát).

Còn được mấy người xem nói láo là tội khi nó đã thành “văn hóa”? Người nói láo được coi là khôn thiện giỏi khéo, sắc xảo thông minh, tử tế? Chưa hết - con người bản tính vốn luôn đối khát sự thật- “văn hóa nói láo để thêm “văn hóa hiểu ngầm” để ai “biết thì sống” (sic)..

Chúa Kitô dạy: “*Nhưng hề “có” phải nói “có”, “không” phải nói “không”; thêm thắt điều gì là do ác quỷ*”. (Mt 5,37). “*Chỉ cần bánh lái nhỏ (cái lưỡi) cả chiếc tàu to (đời người) đi theo hướng đã định*”. (Gc 3:2-19). Nay nói láo, mai thất hứa, một người ta bội tín, thất nghĩa... Vì vậy Chúa Kitô cảnh cáo: “*Do lời nói người này được tha bổng; cũng do lời nói, người kia bị luận phạt*”. (Mt 12:35-37).

Nói thật hoặc không nói vì không có nói láo nào là tốt: **không có tội tốt.**

NK